

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 91 - september 2020

Med mikrofon og kamera

Film i Glostrup Bio - Sofarækkens medlemsblad
2007-2020 - 1. del

**Biograf og film i en coronatid
Bliv en del af det aktive fællesskab**

Se de sidste års medlemsblade på
<https://www.glostrupbio.dk/info/sofarækken>

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for

Ansvarshavende: Arne Christensen

Redaktør: Flemming Brandt
webmaster@glostrupbio.dk

Eget tryk
Oplag: 520

Glostrup Bio

Bryggergårdsvej 2, 2600 Glostrup
Billetter: 4396 0201 / <https://glostrupbio.dk>

Biografleder: Lotte Warming,
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Sofarækken

Formand: Arne Christensen,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk
<https://www.glostrupbio.dk/info/sofarækken>

Få et uforpligtende, ugentligt nyhedsbrev som mail
tilmeld dig på forside af <https://glostrupbio.dk>

- 3 Formandens klumme**
Et medlemsblad under forandring
- 4 Bliv en del af det aktive fællesskab**
Interview med Jeanette og Erhardt
- 7 Filmudbuddet i en coronatid**
*Udfordringerne med at skaffe film
Kommende film - et udvalg*
- 9 Film i Glostrup Bio**
Sofarækkens medlemsblad 2007-2020
- 9 En biograf med et blad**
*Endnu et interview
Fra Filmstrimlen til Film i Glostrup Bio
Det begyndte med en bog
Bladets indhold og produktion*
- 12 Med mikrofon og kamera - 1. del**
*2007 - Det startede med et jubilæum
2008 - Driftsaftale og første interviews
2009 - Barneskuespiller og topfolk
2010 - Sofarækken runder 10 år
2011 - Filmen blev digital
2012 - Renovering af sal og ny formand*

Fortsættelse følger i næste nummer

Formandens klumme

Et medlemsblad under forandring

Når dette blad læses, er vi på vej ind i et efterår, hvor tingenes tilstand i biografsalene forhåbentlig begynder at normalisere sig med flere nye, spændende film og flere biografgæster. Men vi må sikkert forvente, at der – indtil der er en corona-vaccine - fortsat vil være afstandsregler, ekstra rengøring, håndafspritning, mv. I *Glostrup Bio* vil vi fortsat overholde disse regler til ”punkt og prikke”, så alle trygt kan gå i biografen. Coronatiden har betydet mindre fysisk kontakt og flere digitale løsninger i kommunikationen mellem mennesker.

Om dette er godt eller skidt, kan diskuteres. Ikke desto mindre har vi besluttet at følge trop, når det gælder *Sofarækkens* medlemsblad. Det er besluttet, at de kommende to numre af medlemsbladet vil blive produceret og omdelt på samme måde som hidtil. Men herefter (i foråret 2021) bliver bladet ”kun” produceret i en elektronisk udgave og udsendt pr. mail. Skulle der være enkelte af *Sofarækkens* medlemmer, der ikke har en mailadresse, vil vi dog fortsat printe bladet til de pågældende.

Ovenstående beslutning har dog intet med coronaen at gøre, men skyldes først og fremmest *Holger Pedersens* ønske om at blive fritaget for opgaven som redaktør af medlemsbladet. Efter mere end 13 år med denne opgave er det fuldt forståeligt, at *Holger* gerne vil afløses. *Holger* har gjort en kæmpeindsats, og det har været en meget tidskrævende opgave.

Hvert blad har krævet flere ugers forberedelse, nogle har været flere måneder undervejs. *Holger* har været både journalist, redaktør, layouter og fotograf. Hvert eneste blad har indeholdt et venligt og oplysende interview med en eller flere personer med tilknytning til aktuelle film - eller som på anden vis er en del af den danske film- og teaterverden. Blandt andet har *Sofarækkens* medlemsblad på grund af *Holger*, som eneste medie i verden, præsenteret et fælles interview med brødrene *Lars* og *Mads Mikkelsen*.

Det er simpelthen ikke muligt fortsat at lave et medlemsblad med samme form og indhold og erstatte *Holger* med en anden redaktør, der har evne/vilje til at gøre den samme indsats.

Vi må derfor i *Sofarækkens* ledelse tænke nyt. Hvis medlemsbladet bliver elektronisk, sparer vi trykkeudgiften og portoen, og der bliver mulighed for en kortere produktionstid. Det lå lige til "højrebenet" at beslutte dette. Men hvad med form/indhold og antallet af numre pr. år. Og hvem skal gøre arbejdet? Der skal i de kommende måneder gøres overvejelser og træffes beslutninger herom. Hvis du, kære medlem af *Sofarækken*, har lyst til at give dit besyv med om det kommende medlemsblad, og måske endda gerne vil være medproducent på bladet, så kontakt undertegnede.

Endnu engang tak til *Holger* for en mangeårig kæmpeindsats som redaktør på et helt fantastisk og uefterligneligt medlemsblad. Heldigvis er *Holger* fortsat frisk på at varetage alle de mange andre opgaver, han har som aktiv i *Sofarækken*, og han har da også givet tilsagn om at løse enkelte praktiske opgaver med det kommende nye medlemsblad.

Arne Christensen

Det er vigtigt, at vi har din mailadresse, og vi lover ikke at misbruge den. Det er den bedste måde at blive orienteret på, og det vil spare os for omkostninger til porto ifm. medlemsblad, medlemstilbud og indkaldelse til generalforsamlingen.

Send en mail til webmaster@glostrupbio.dk.

Bliv en del af det aktive fællesskab

Interview med Jeanette og Erhardt

Operatør *Erhardt Lehnert* og passer i café/billetsalg *Jeanette Frydendahl Schiesewitz* er her fotograferet på vej ud ad døren efter en forestilling. Kassen er gjort op, *Jeanette* har smidt uniformen, lampen i projektoren køler af, og om lidt forlader de en ryddelig biograf efter endnu en god dag med glade mennesker.

Sofarækkens mange aktive er en forudsætning for, at biografen kan eksistere. Der er rigtig mange, der har valgt at lægge en del af fritiden i biografen, men der er behov for endnu flere.

Faktisk er der en halv snes arbejdsgrupper, der løser forskellige opgaver. De aktive fra de største grupper er dem, du møder i caféen og billetsalget, og dem, der tjekker billetten og kører filmen. Det er især i disse to grupper, vi gerne vil være flere. Det handler også om, at vi gerne vil vise flere film, end vi gør nu, og derved sikre en økonomi, så vi fortsat har en lokal biograf.

Jeanette, du sælger billetter og kioskvarer, så jobbet er færdig, når folk er trukket ind i salen?

Ikke helt. Det er også os, der fylder op på hylderne, renser popcornmaskinen, tjekker datoer i varelageret, tømmer skraldespande, tilser toiletterne - og så videre. Det er vores opgave at sikre, at alle publikumsområderne er rene og tiltalende, også når vi har flere film efter hinanden. Vi er normalt to i caféen, og vi får da også tid til at få en hyggesnak over en kop kaffe.

Erhardt, når du har lukket døren til salen og trykket på startknappen, kører filmen vel af sig selv?

Ja, det er meget automatisk, når det altså er forberedt. Filmen programmeres ind i en såkaldt playliste, som en af os har lavet forud. Her bestemmes blandt andet lydstyrke, skift fra reklamer over trailer til hovedfilm og hvornår, tæppet skal trækkes fra og til. Operatørerne skal også være lidt tekniske og skal kunne håndtere mikrofoner, lys og pc, når salen bruges til andet end film. Det er et spændende job, hvor man oplever lidt af hvert.

Jeanette, I er en broget folk af erhvervsaktive og pensionister, og der må da også være en del at lære med it-systemer og den slags.

Man skal lige lære vores systemer at kende, men de nye lades ikke alene, før de selv synes, de er stive i det hele. Ofte er vi en meget erfaren sammen med en af de nyere. Vi har for nyligt fået nyt it-system og smarte skærme, så det er ikke så svært endda. Man skal også lige have styr på de mange rabat-systemer, men vi har en manual at slå op i, hvis det kniber. Med hensyn til vagter tages der højde for de aktives muligheder og ønsker. De erhvervsaktive kan jo ikke komme i dagtimerne til hverdag, men så finder vi ud af noget andet. En af os holder styr på planerne, så der ikke opstår mangler. For øjeblikket er det lidt svært at få alle vagter besat, og der er nogle af os, der må tage flere vagter end normalt. Biografen vil jo gerne vise flere film.

Erhardt, er det ikke en ensom tjans at være operatør. Du er jo altid alene.

Overhovedet ikke. Jeg kan jo altid liste ned og få en sludder med dem i caféen. I øvrigt mødes vi operatører hver anden uge, hvor vi fordeler vagter og fortæller om erfaringer og eventuelle uregelmæssigheder.

Nogle af os er specialiseret f.eks. i forbindelse med rensning af projektorens indre dele, vedligeholdelse af de indbyggede pc'er og lydanlægget. Det kan være en langstrakt affære at være operatør, fordi vi ofte har mere end én film med et ophold imellem. Vi forsøger at dele vagterne, således at det ikke bliver for surt, men det er da et problem, at vi mangler aktive.

Jeanette, det er et arbejde, der bærer lønnen i sig selv?

Det kan man godt sige. Vi får naturligvis ikke løn, men vi får et klippekort til 10 film om året og et par fester. Lønnen består nu nok mest i, at det er hyggeligt at være en del af fællesskabet og at møde alle de glade gæster. Mange af os har været med i rigtig mange år, og vil nødig undvære det. Kom ned og få en snak med en af os, hvis du gerne vil vide mere.

Erhardt, hvordan tror du, vi kan finde flere operatører?

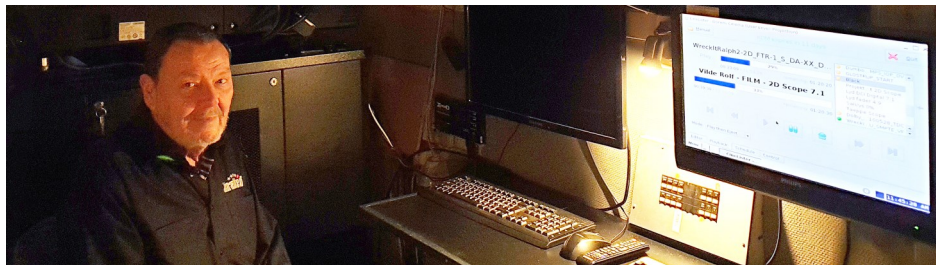
Vi er mange, der har været med helt fra *Sofarækkens* start og dengang, filmen var på spoler. Jeg tror, at nogle yngre, teknisk interesserede kunne have glæde i at være med til afvikle film, foredrag og koncerter. Man kan også sagtens få lov at kaste sig over andre opgaver, hvis man har lyst til det. Det bedste er at se, hvordan det foregår. Kom ned og tal med os f.eks. en times tid før filmen starter.

Biografen er en spændende arbejdsplads.

Blev du interesseret?

Onsdag den 30. september kl. 19:30 er der åbent hus i biografen, hvor du under hyggelige former og helt uforpligtende kan få mere at vide om biografen og det frivillige arbejde. Mød repræsentanter for *Sofarækkens* ledelse og fra de grupper, hvor vi særligt mangler aktive.

Tilmeld dig med mail til webmaster@glostrupbio.dk senest 23. september

Filmudbuddet i en Coronatid

Af biograflleder Lotte Warming

Udfordringerne med at skaffe film

I denne coronatid er det en udfordring at få lagt et ordentligt filmprogram, så vi kan få publikum tilbage og få gang i omsætningen. Da de amerikanske biografer lukkede, holdt distributørerne deres titler tilbage og flyttede rundt på premieredatoerne. Når filmene ikke bliver premieresat i de amerikanske biografer, finder de heller ikke vej til *Europa*. Lige nu er filmbookingen "det muliges kunst" og "hvad kan vi få". *Trolls på Verdensturne*, som skulle have været den store genåbningsfilm i USA, røg direkte på *Video On Demand* og *Mulan* kommer ud på en *Disney* kanal og får slet ikke dansk biografpremiere. Der spekuleres også i, om den nye *James Bond* film, *No Time to Die*, kommer i 2020 eller flyttes til 2021. Heldigvis er der gode danske film på vej, men de kan ikke redde en blødende biografbranche alene.

De danske biografer lider, og flere har meldt ud, at hvis ikke billedet ændrer sig, eller der indføres en støttepakke, truer konkurserne inden udgangen af 2020. Branchen ser salgstal på billetterne, som i juli måned har ligget op til knap 70% under sidste år på tilsvarende tid. Det skyldes ikke kun, at der ikke er nok film at vælge imellem, men at vi med de restriktioner, der er pålagt biograferne, må vise færre film og kan have færre gæster på én gang.

Coronavirus har virkelig vendt op og ned på hele vores samfund, men at biograferne ifølge kulturministeren ikke regnes for en del af kulturlivet, er nok kommet som et chok for alle i branchen. Biograferne, der hungrer efter hjælp, står nu ude på sidelinjen og er sat i kategori med fitnesscentre. De hører nu under *Erhvervsministeriet*. Argumentet er, ifølge *Joy Mogensen*, at biograferne har samme placering i forhold til kulturen, som fitnessbranchen har i forhold til sporten og idrætten.

At sætte foredrag som oplæg til film, debat efter en film, musikalske oplæg til en film, børnefilmklubber, *Med Skolen i Biografen* m.m. i samme kategori som motion er langt ude, vi hører til i samme faglige netværk som teatre, spillesteder og andre kulturhuse. Smittespredningen i USA kan vi ikke gøre noget ved, og derfor kan vi ikke gøre noget ved det antal film der udbydes, men en hjælpende hånd fra regeringen vil være på sin plads.

Kommende film – som vi tror holder datoerne

Druk, premiere 24. september

Thomas Vinterberg har samlet holdet bag *Jagten*. *Mads Mikkelsen*, *Thomas Bo Larsen*, *Magnus Millang* og *Lars Ranthe* spiller fire gymnasielærere og venner, der beslutter sig for at teste en teori om, at mennesket er født med en halv promille for lidt. *Druk* er et morsomt, rørende og tankevækkende drama om venskab, frihed, kærlighed – og alkohol.

Far til fire og vikingerne - fra 8. oktober

Familien er i krise. *Mie* og *Ole* kan ikke længere holde ud at dele værelse, *Søs* er træt af at fungere som familiens reservemor, og *Far* har ikke det sædvanlige overskud til at tackle onkel *Anders'* særegne opførsel. Tilbage står *Lille Per*, som bare er ked af det hele. Onkel *Anders* melder derfor familien til et ophold på et familierapisted, hvor den skal leve som vikinger i en uge. Instruktion: *Martin Miehe-Renard*.

Erna i krig - fra 29. oktober

Henrik Ruben Genz arbejder atter sammen med forfatteren *Erling Jepsen* med udgangspunkt i dennes bog. Vi følger *Erna*, som bor i Sønderjylland med sin 16-årige søn, *Kalle*, der ikke er så kvik. Da *Kalle* bliver indkaldt til at kæmpe for tyskerne i 1. verdenskrig, forklæder *Erna* sig som mandlig soldat og følger ham helt til frontlinjen. *Trine Dyrholm* spiller rollen som *Erna*.

Lille sommerfugl, premiere 3. december

Komediedrama om et guldbryllup, hvor diverse hemmeligheder dukker frem til overfladen. Med bl.a. *Jesper Christensen*, *Karen-Lise Mynster* og *Mia Lyhne*. Instruktion: *Søren Kragh-Jacobsen*.

Ikke mindst i disse coronatider får du den bedste og mest aktuelle information på biografens hjemmeside, www.glostrupbio.dk.

Du kan også - helt uforpligtende - abonnere på vores ugentlige nyhedsbrev. Tilmeld dig på hjemmesiden.

BIOGRAFKLUB
DANMARK

Druk, *Erna i krig* og *Lille sommerfugl* er de tre første film i Biografklub Danmarks nye sæson. Bliv medlem og se bl.a. disse til halv pris.

Film i Glostrup Bio

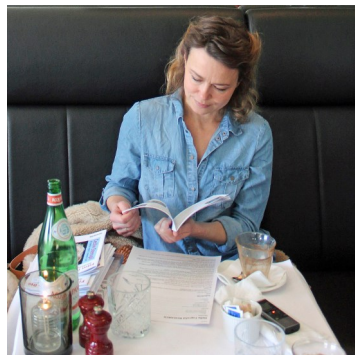
Sofarækkens medlemsblad 2007-2020

Interview ved Flemming Brandt

En biograf med et blad

Endnu et interview

Et halvt hundrede gange har redaktøren af *Film i Glostrup Bio*, *Holger Pedersen*, siddet over for et spændende menneske med tilknytning til filmens verden. Nogle gange flere.

Bevæbnet med grundig research hjemmefra, "båndoptager" og kamera – samt ofte et par kopper kaffe – har han til medlemsbladet interviewet alle disse skuespillere, instruktører og andre filmfolk i en times tid. Det har ofte været i *Glostrup Bio*, men også i caféer, teatre, studier, private hjem osv.

Holger har nu i 13 år beriget os alle med disse veloplagte interviews. I forbindelse med dette blad er rollerne byttet om. Som formand for biografens formidlingsgruppe har jeg bedt om et interview, hvor *Holger* for en gangs skyld er den, der skal svare på spørgsmålene.

Det bliver en slags status efter de mange år som interviewer, fordi *Holger* har besluttet sig for at stoppe med denne del af sine aktiviteter i biografen.

Disse interviews har alle været sublimt researchet og er præget af stor gensidig respekt. Det vil du, kære læser, også finde, at det interview, du nu skal læse, er.

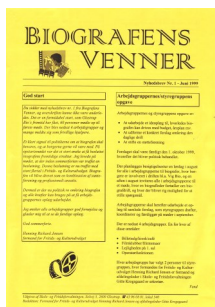
Det er imidlertid ikke udtryk for, at gruppelederen har været særligt grundig i sin research. Derimod har *Holger* været ekstremt grundig i sit forarbejde, inden vi mødtes til interview.

Interviewet med *Holger* blev så langt, at vi for første gang i *Sofarækkens* historie vil præsentere jer for et nyt tiltag: En miniserie, hvor interviewet strækker sig over hele tre numre. Som vanligt suppleret med andet stof om biografen.

Denne hede eftermiddag i august sidder vi i biografens mødelokale på 1. sal. Alle bladene ligger foran os på bordet. Nede i salen kører der en børnefilm.

Fra Filmstrimlen til Film i Glostrup Bio

Det begyndte med en bog

Vi havde haft et medlemsblad siden 2000, hvor foreningen *Sofarækken* så dagens lys. Ja, faktisk helt tilbage til 1999. Efter en læserkonkurrence kaldte vi bladet *Filmstrimlen*. Da du kom til som redaktør i efteråret 2007, kaldte du det fra start *Film i Glostrup Bio*, og fyldte snart bladet med lange interviews med skuespillere og andre filmfolk.

Jeg mener ikke, der findes tilsvarende blade i nogen andre biografer. Hvordan fik du dog den idé?

Der skal lidt forhistorie til. Jeg arbejdede indtil 2006 i *Danske Banks* it-center i *Ejby*, og blandt mine kolleger var *Henning Richard Jensen*. Det var ham, der som kulturudvalgsformand i kommunen tog initiativ til *Sofarækken* og styrede denne igennem til en folkelig succes med ulønnede aktive. *Henning*, der vidste, at jeg var på vej til at blive pensioneret, kom en dag og fortalte mig, at jeg skulle skrive et lille skrift i anledning af *Glostrup Bios* 60-års jubilæum i julen 2007.

Henning er ikke sådan at afvise, så jeg gik straks i gang, da jeg var blevet pensionist. Skriftet blev til en rigtig bog med mange illustrationer, fordi *Glostrup Kommune*, der dengang havde en tradition med en årlig, lokalhistorisk bog, overtog finansieringen af trykning og billedrettigheder. Den udkom i 2007.

Foreningens første formand var *Verner Halmø*, og ved generalforsamlingen i 2003 blev han afløst af *Henning Richard Jensen*, der da var trådt ud af kommunalbestyrelsen.

Straks, da min bog var udkommet, foreslog *Henning*, at jeg overtog redigeringen af medlemsbladet, som han selv sammen med datteren *Sarah* havde stået for. Det gik jeg med til, og jeg ændrede fra start bladets navn til *Film i Glostrup Bio*. Allerede dengang vidste vi, at filmstrimlen snart ville forsvinde og blive afløst af noget digitalt.

Så var der lige det med, hvad der skulle stå i sådan et blad.

Bladets indhold og produktion gennem årene

Det ville jo være mest naturligt at skrive noget om de film, der ville blive vist i biografen, og det var da også det, du startede med.

Ja, de første tre numre indeholdt temaer omkring kommende film. Det første nummer fortalte dog mest om de to biografer i *Glostrup* og om *Sofarækken* i anledning af den nuværende biografes 60-års jubilæum. Først i det fjerde nummer forekommer der et egentligt interview.

Så mødes du med den, du skal interviewe bevæbnet med research, "båndoptager" og kamera.

Jeg har også bogen med samt en håndfuld medlemsblade. Interviewet optages, skrives af, og redigeres. Naturligvis bruges det, de interviewede har sagt, men rækkefølgen bliver som regel en helt anden under redigeringen. Jeg har researchet grundigt forud, hvilket de interviewede respekterer meget. Derved kan jeg lade samtalen flyde i alle mulige retninger for under redigeringen at samle det i en struktur. Jeg har normalt en times tid til et stort interview, og det er meget lidt i forhold til det, de rigtige journalister bruger.

Manuskriptet sendes derefter til den/de, der er blevet interviewet, med besked om, at jeg vil rette mig efter alt, hvad de måtte ønske korrigeret eller ligefrem udeladt. Undervejs i samtalen er der ofte noget fortroligt smalltalk, som jeg ikke bruger, og enkelte gange har de interviewede alligevel bedt om at få en bemærkning fjernet. Jeg får altid svar. Nogle gange får jeg bare et ok, mens andre kommer med rettelser, præciseringer eller tilføjelser. Jeg har aldrig fået hug af nogen af dem, men mange søde "anmeldelser".

Samtidigt sendes manuskriptet til dig, *Flemming*, der er skarp til korrektur og ofte foreslår en bedre formulering hist og her. Foreningens formand afleverer teksten til en indledende klumme, og der er ofte andre, mindre artikler om biografen. Det hele redigeres sammen til det endelige blad, som de første år blev trykt i sort/hvidt i *Foreningsbureauet* i kælderen under *Glostrup Fritidscenter*. Fra december 2011 har biografleder *Lotte Warming* trykt bladet på biografens avancerede laserprinter – i farver. Derefter overtages bunken af *Henning Richard Jensen* og hans kone, *Kirsten*, der ordner og kuverterer bladene, hvorefter en gruppe frivillige bringer de allerfleste af bladene ud. Derved kan udgiften til den dyre porto holdes nede.

Det er et teamwork.

Med mikrofon og kamera – 1. del

2007 – Det startede med et jubilæum

Det første nummer handlede om biografens forestående 60-års jubilæum og indeholdt bl.a. en invitation til at se den første film, der blev vist i den nuværende biograf ved åbningen i 1947. Det var *De pokkers unger* fra samme år, og billetprisen var – lige som i 1947 – 2 kr. Så var du i gang.

Bladet gav et rids af de hundrede år, der havde været vist film i *Glostrup*. Først som rejsebio og senere i de to biografer, hvoraf den ældste er fra 1916 og den nuværende fra 1947. Der blev også plads til beskrivelser af hverdagen i biografens mange arbejdsgrupper og til nogle af de aktuelle film.

2008 – Driftsaftale og de første interviews

I 2008 skete der mange ting i biografen. Der blev indgået en driftsaftale, hvorefter *Sofarækken* fik overdraget ansvaret for driften fra kommunen. Vi fik ny hjemmeside og nyt logo. *Sofarækken* fik det år *Glostrup Kommunes* kulturpris. Det prægede naturligvis bladene.

Årets første nummer fokuserede bl.a. på besættelsestiden som baggrund for filmen *Flammen og Citronen*, og det næste nummer satte fokus på instruktøren *Søren Kragh Jacobsen*, der var aktuell med filmen *Det som ingen ved*. Alltså endnu ingen interviews. Så endelig i septembernummeret fik jeg et rigtig interview i hus.

Det var med instruktøren *Kasper Barfoed*, og allerede dengang fik du held med at invitere den interviewede til *Glostrup Bio* for at præsentere sin film. Det er lykkedes en del gange gennem årene og har ofte ført til fri film for medlemmer af *Sofarækken* – nogle gange til en forpremiere.

Anledningen var hans kommende film, *Kandidaten*, med *Nikolaj Lie Kaas*. *Kasper* startede som barneskuespiller, har studeret litteraturvidenskab og har prøvet alt fra at holde klaptræet til at være instruktør og executive producer på internationale film.

Da han introducerede filmen i *Glostrup Bio*, mødte han *Benedikte Marie Hede-gaard Mouritzen*, der dengang boede med sin familie i *Glostrup*. Stor gensynsglæde.

Hun var da 13 år, men havde som 6-årig første gang spillet *Pusle* i *Min Søsters Børn*. Nummer tre i denne serie, *Min søsters børn i Ægypten*, er instrueret af *Kasper Barfoed*. Da var *Benedikte* blevet 9 år, og derefter var hun for stor til at spille *Pusle*. Filmen var *Kaspers* debut som spillefilminstruktør. Siden har han instrueret adskillige tv-serier og f.eks. filmen *Sommeren '92*.

Så fik du en aftale med multikunstneren *Erik Clausen*. Bladet, der tidligere har været på 16-20 sider, kom op på 24 sider, hvor det fortsat som regel har holdt sig. Og stort set hele bladet er fyldt med dette interview.

Jeg interviewede *Erik Clausen* i hans lokaler på *Enghave Plads*. Her har han både bolig, kontor, klipperum og atelier. Jeg var der et par timer og fik lejlighed til også at tale med hans søn og datter, der begge arbejdede i firmaet.

Han er afslappet og stilfærdig på hjemmebane og ville sikkert blive rastløs, hvis han blev slæbt til *Glostrup Bio* for at sidde stille. Han er for øvrigt *Sofarækkens* første æresmedlem.

Han har gang i en masse ud over filmene. F.eks. er han billedkunstner og laver keramiske arbejder. Han eksperimenterer med belysning, arkitektur, opfindelser – og har skrevet en opera.

Ingen kan være i tvivl om *Clausens* politiske ståsted, men det er menneskers vilkår, der er grundtonen i hans film. Hans synspunkt er, at vi alle er født som vindere, og at samfundet hen ad vejen gør nogen af os til tabere.

Han er optaget af, at almindelige mennesker skal ind i billedet, og så skal der helst også være noget at grine godmodigt af i hans film.

2009 – Barneskuespiller og topfolk

Vi vender tilbage til den søde *Benedikte* fra *Glostrup*, som vi mødte året før i forbindelse med interviewet med instruktøren *Kasper Barfoed*.

Jeg lavede et temanummer om børnefilm før og nu, og i den forbindelse inviterede jeg *Benedikte Marie Hedegaard Mouritzen*, der dengang var 13 år. Hun kom til biografen sammen med sin far, der dog ikke blandede sig. *Benedikte* fortalte, at hendes far havde taget hende med til en casting i *Det Danske Filmstudie* i *Lyngby*, da hun var 6 år. Hun troede bare, hun skulle på en rundvisning, men det endte med, at hun efter en masse castings blev valgt blandt 200 piger til rollen som *Pusle* i *Min Søsters børn*. Interviewet koncentrerede sig mest om den seneste i denne række, *Min Søsters Børn i Ægypten*, der blev optaget, da *Benedikte* var 9 år med *Kasper Barfoed* som instruktør.

Mit sidste interview i vinteren 2020 var med *Lotte Andersen*, som spillede den skrappe fru *Flinth* i samme film. *Lotte* havde taget sig meget af den lille *Benedikte* i *Ægypten*, og jeg fik faktisk en udtalelse fra *Lotte* til bladet dengang i 2009: ”Jo, jeg husker *Benedikte*. En dejlig frisk og smilende lille pige, som lige knap vidste, hvad det hele drejede sig om. Men hun var udmærket klar over, hvad der skulle til for at brænde igennem til instruktøren og dermed også på filmen i sidste ende. Hun var glad for godt selskab og hun og jeg havde mange gode snakke. Til min fødselsdag, som vi alle fejrede i *Sharm el Sheik*, gav hun mig en lille fin æske med lilla blomster på, som hun selv havde lavet. Den har jeg stadigvæk. Den bruger jeg til at opbevare nøgler i, så jeg tænker på *Benedikte* med det fine mælketandssmil, hver gang jeg skal til mine nøgler”.

Det var jo lidt sent at interviewe *Ove Sprogøe*, men så fandt du frem til sønnen, *Henning Sprogøe*.

Det var lidt af en balancekunst, da jeg skulle interviewe den ældste af *Oves Sprogøes* tre sønner, *Henning*. Jeg gjorde et stort nummer ud af at forsikre ham om, at det var *Henning*, jeg ville skrive om – og ikke så meget *Ove*.

Alligevel kom der en masse om *Ove* ind i artiklen.

Henning, der kom cyklende til Glostrup fra Vanløse, er skuespiller, lærer, musiker, skribent og tidligere teaterdirektør. Han startede ydmygt som stikirendreng på Nordisk Film og blev assistent for bl.a. Erik Balling.

Forsiden af bladet viser et billede fra en optagelse til *Olsen Banden går i krig*, hvor *Henning* står med klaptræet på en stige oppe hos *Ove Sprogøe* der står midt i rådhusuret – der var en kulisse i *Valby* og ikke højt oppe over byen. Billedet havde *Henning* medbragt, og han var mere end villig til at tale om sin far.

Da *Jacob Wendt Jensens* store bibliografi om *Ove Sprogøe* udkom året efter, fandt man minsandten *Film i Glostrup Bio nr. 46* blandt kilderne bag i bogen. Jeg talte med forfatteren i anden sammenhæng. Han fortalte, at vores blad var det første, han fik smidt i hovedet, da han opsøgte *Henning Sprogøe* for at interviewe ham om faderen.

Det er jo ikke bare skuespillere og instruktører, der har fået den nysgerrige mikrofon stukket op under næsen, men også nogle af topfolkene i branchen.

Jeg interviewede den daværende direktør for *Filminstituttet*, *Henrik Bo Nielsen*, på hans kontor i *Gothersgade* med udsigt over *Kongens Have*. Dengang var der meget fokus på, hvordan biografbranchen skulle få råd til anskaffe udstyr til at vise digitale film.

Det blev også en god snak om balancen mellem kunst og købmandskab og smalle film op mod kassesucceserne. Der er folk nok i *Danmark*, der kan håndværket og har ambitionerne, så *Filminstituttets* fornemste opgave er at skabe rammer for kreativiteten. Han er nu direktør i *DR* for området kultur, børn og unge.

Og her har vi et nummer, hvor der er fokus på *Nordisk Film* i *Valby*. Inde i bladet er der et interview med en af direktørerne.

Henrik Zein var – og er – direktør for *Nordisk Film Production* og har som *executive producer* lagt navn til et hav af film.

Vi mødtes på hans kontor, og jeg fik efterfølgende en rundvisning, hvor vi kom nogle steder, der normalt ikke er adgang til. F.eks. har jeg set *Poul Hammerichs* allerførste udkast fra 1977 til persongalleriet i *Matador*, hvor *Agnes* endnu hed *Rosa*, *Maude* hed *Alma Vadsten*, og hvor han foreslår at trække *Korsør* og *Holbæk* sammen til *Korsbæk*. Jeg snuppede et billede af manuskriptet, men måtte love ikke at bruge det i bladet.

Zein fortalte om filmens livsbane fra *idé* til *dvd*, herunder hvor fundamentalt vigtigt for økonomien det er, at en film vises på tre platforme: i biografen, på tv og som dvd (nu som streaming). Desuden fortalte han om, hvordan bl.a. *Nordisk Film* ikke længere havde mange ansatte, men hyrede dem, der skulle bruges, fra film til film. Han var også inde på "forlovelsen" med ærkefjenden *Zentropa* med rebellen *Peter Aalbæk Jensen* i spidsen. "*Ålen*" er en ganske anden type end den korrekte *Zein*.

2010 – Sofarækken runder 10 år

Så er der jubilæum igen, denne gang *Sofarækkens*. Det kom der et særnummer med forøget antal sider ud af – med farver på for og bagsiden. Ellers fortsatte bladet sin linje – stadig i sort/hvidt.

Sofarækkens historie blev gennemgået grundigt fra idé, over realisering og gennem de første 10 succesrige år. Samtidigt kunne vi se tilbage et fantastisk filmår for billetsalget – en rekord, som vi stadig glæder os til at slå.

Derefter fandt du et par meget kendte skuespillere, der også kan noget i showbiz.

Jesper Asholt interviewede jeg i *Husets Teater* på *Halmtorvet* umiddelbart før, han skulle stå på scenen. Han var dengang mest kendt for at spille den evnesvage *Rud* i dogmefilmen *Mifunes sidste sang* og som den skinhellige mælke-mand og far i *Frygtelig lykkelig*. Jesper er i dag også kendt for sin optræden i showbiz, f.eks. som del af genopståede *Four Jacks*. Han fortalte, at det var nødvendigt at sprede sig over mange ting som freelance. Af landets 1.400 professionelle skuespillere og sangere er kun omkring 10% fast engageret.

Så skal vi en tur i den grønne skov.

Jeg var i bekneb med at finde et emne midt på sommeren, da jeg kom i tanke om *Henrik Lykkegaard*, som da i hvert fald ikke var på ferie, men spillede på min gamle sommerarbejdsplads i 1960'erne, *Cirkusrevyen*. Jeg interviewede ham i kantinen bag scenen i *Cirkusrevyen*. Han startede med at erklære, at han sådan set kun havde lavet en enkelt film, hvor han havde en betydelig rolle, nemlig i *Lotte Svendsens Bornholms stemme*. Men han havde rigeligt at lave med biroller på film samt med teater og revy.

Så nåede du til en anden topfigur i filmbranchen, *Zentropas* kontroversielle direktør, *Peter Aalbæk Jensen*. Han er kendt som en meget dygtig filmand, men også for at provokere og sige frygtelige ting. Det turde du godt?

Jeg fik hurtigt en aftale om at interviewe *Peter Aalbæk Jensen* på *Zentropa* i Avedøre. Jeg kendte hans noget kulørte fremtræden i medierne, og var da lidt spændt på, om jeg kunne "klare" ham. Han viste sig at være yderst behagelig og glad for at fortælle om, hvordan *Zentropa* og filmbyen var opstået og havde udviklet sig.

Vi sad i et åbent område udenfor hans kontor, og der var en hel væg med de besynderligste rariteter. Da jeg pegede på en *Bodil*-statuette, der var smadret og udstillet, fortalte han: "*Det er den eneste Bodil, jeg har fået i mit liv, og Lars von Trier skød den straks i smadder med et luftgevær*". Det var ellers en "*æres-Bodil*", han sammen med producerne *Vibeke Windeløv* og *Ib Tardini* havde fået i 2001 for deres mangeårige virke indenfor dansk filmproduktion.

Der er en tradition for, at alle på *Zentropa* mødes til morgensang hver dag, og jeg noterede mig, at man denne fredag havde sunget fra *Højskolesangbogen*: *Op al den ting, som Gud har gjort og Septembers himmel er så blå*.

Vi talte også om de mange ulønnede eller dårligt lønnede, der gik til hånde omkring filmproduktionerne. De unge mennesker kaldte man "*småtter*". Da jeg spurgte lidt mere ind til det, fik han fat i en af "*småtterne*" efter interviewet. Så kunne jeg selv spørge, hvordan det var at være nederst i hierarkiet.

Det var efter "*småtterens*" mening en fantastisk måde at lære faget på. Så måtte man tage de excentriske vaner på *Zentropa* med. Han oplevede det ikke som ydmygende, selv om han havde ladet navnet *Zentropa* tatovere på en balle for at beholde jobbet.

2011 – Filmen blev digital

Det var et tigerspring, da vi gik over til at vise digitale film i stedet for den besværlige filmstrimmel. Det betød, at alle biografer kunne få premiefilm samtidigt og ikke skulle vente på, at en filmrulle blev ledig. Dette år blev det til lutter skuespillere i bladet, men man må da sige, det var nogen af de bedste.

Den yndige og højgravid *Lene Marie Christensen* kom til *Glosttrup Bio*. Hun var aktuell med den fantastiske film, *En familie*, hvor hun spillede *Jesper Christensens* datter og var gift med *Pilou Asbæk*.

Jeg indhentede et par udtalelser fra instruktøren *Pernille Fischer Christensen* og fra *Henning Sprogøe*, som hun havde læst hos før optagelsen på skuespillerskolen.

Henning Sprogøe skrev: "*Lene Maria stod, hver gang hun kom til Vanløse for at læse med mig, i døren og smilede over hele kroppen. Så kom hun ind, hængte tøjet, og en diskret duft af bagerbrød ramte mig. Jeg håbede at hun havde kagerester med fra Croissant'en ved Kultorvet. Der tjente hun sine penge, og sammen nød vi både timerne og basserne*".

Siden kan man roligt fastslå, at hun har udviklet sig til en af vores bedste skuespillere, og jeg kan bekræfte, at hun er lige så sød, som hun ser ud.

Så fik du de berømte brødre *Mikkelsen*, som ellers sjældent ses sammen, til at komme til *Glostrup Bio*. Er det ikke det største, du har præsteret?

Jeg vil nødig fremhæve det ene interview frem for det andet, men jeg synes selv, det var ret stort, da brødrene *Lars* og *Mads Mikkelsen* begge troppede op i *Glostrup Bio* en februar dag i 2011. Jeg har ikke set andre større interviews, hvor de er samlet. Det kan normalt ikke lade sig gøre, fordi især *Mads* er udenlands for det meste – og meget svær at få fat i.

Det kom i stand, fordi jeg engang har kendt deres far, *Henning*, der var ansat i *Danske Bank* samtidig med mig. En af mine venner, der stadig så *Henning* fra tid til anden, lokkede "drengenes" telefonnumre fra ham. Så ringede jeg bare.

Nogle minutter før den aftalte tid kom *Lars* i sin bil. Jeg gik ud og tog imod, men han undskyldte, at han lige måtte have lidt at spise allerførst. Han forsvandt ned i *Kebab Grill House* foran biografen. Lidt efter kom *Mads*, der ganske vist ikke var sulten, men lige skulle ned for at finde sin bror. Derefter satte vi os i foyeren.

Dette nummer fik lov at sprænge rammen på normalt 24 sider, og på de 32 sider var der kun plads til lidt af det, der blev sagt. Brødrene er ret sjældent sammen, så de hyggede sig gevaldigt.

Jeg fik svar på alt det, jeg spurgte om, og så gik de nærmest i selvsving og diskutererede teater og film indbyrdes. Det tog et par timer, og det var en stor og sjælden oplevelse. Man bliver ikke "starstrucked" af en verdensstjerne som *Mads Mikkelsen*. Han er meget imødekommende og langt mere tænksom og velformuleret, end de fleste vist tror.

Så kom turen til den alsidige *Bodil Jørgensen*. Også en slags dobbeltinterview – på en måde.

Bodil Jørgensen havde netop rundet 50 år, så jeg tillod mig at kalde det et fødselsdagsinterview. Det var en dejlig og varm oplevelse. Dengang boede hun med sin familie på *Nørrebro* i en beskedne lejlighed ud mod *Nørrebroparken*, hvor der dengang var et farligt spektakel fra metrobyggeriet. Sammen med sin mand, filmfotografen *Morten Søborg*, havde hun købt en større lejlighed på samme etage, men rundt om hjørnet. Fra køkkenet, hvor vi sad, havde de simpelthen lavet et stort hul ind til *naboejendommen*, som de kunne gå igennem.

Hendes treårige datter, efternøleren *Rigmor*, var til stede og påkaldte sig opmærksomheden fra tid til anden. Jeg valgte at gøre *Rigmor* til en del af interviewet, og det faldt i god jord.

Bodil Jørgensen, der fik et gennembrud i *Lars von Triers* dogmefilm, *Idioterne*, har en enorm teater- og filmkarriere bag sig og var aktuell med *Anne Grethe Bjarup-Riis'* film, *Hvidstengruppen*, hvor hun spillede kromandens (*Jens Jørgen Spottags*) kone. Hun laver også en masse tv, og alle kender hendes fint klædte sønderjyde, der siger skrækkelige ting.

"Jeg gider ikke kede folk", sagde hun.

Fra julenummeret det år kom der farver på bladet. Der var blevet regnet på det, og man fandt ud af, at det ville koste nogenlunde det samme, hvis vi selv trykte bladet. Det har biografleder *Lotte Warming* gjort lige siden. Du lagde ud med endnu en berømmethed.

Den eneste, der nogensinde har brændt mig af, er *Thure Lindhardt*. Og han var simpelthen så ulykkelig over det, da jeg ringede. I stedet for, som det var aftalt at mødes på *Betty Nansen*, kom mødet i stand i *Glostrup Bio*.

Som jeg skrev i indledningen:
"Thure er en gammel nordisk betegnelse for tordenguden Thor. Det er ikke den association, man får, når man møder Thure Lindhardt. Han er smilende, venlig og ligetil med en uimodståelig blanding af noget blidt og noget beslutsomt".

På trods af det hedenske navn, er *Thure* rundet af en meget kendt præsteslægt. *Thure Lindhardt*, der er meget efterspurgt både herhjemme og i udlandet, mestrer i usædvanlig grad hele registeret og har fået et utal af priser. Igen en meget positiv oplevelse.

2012 – Renovering af salen og ny formand

Det første nummer dette år indeholdt et interview med *Henning Richard Jensen*, der gjorde status i forbindelse med, at han gik af som formand og blev erstattet af den nuværende, *Arne Christensen*. Forsiden prydes af en smuk kvinde, der jonglerer ubesværet med seks bolde, mens hun bliver interviewet.

Det er snyd og *Photoshop*! Forsiden skulle illustrere, at filmproducenten *Meta Louise Foldager* er en travl kvinde med mange bolde i luften. Jeg besøgte hende i hendes firma, *Meta Film*, på *Frederiksberg*. I 2010 havde hun forladt sit trygge job som fastansat producer på *Zentropa* for at starte for sig selv.

Hun kalder sig en kreativ producer, en rolle som ofte forveksles med produktionslederen, der står for det praktiske. Med sit eget firma hænger hun på begge disse roller. *Meta Film* har i dag mange producere ansat, hvoraf hovedparten er yngre kvinder. Der satses på udvikling af filmprojekter både hjemme og ude i verden. *Meta Film* blev grundlagt i 2010. Siden da blev *Meta Film Stockholm AB* og *Meta Film London Ltd* grundlagt.

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 57 - februar 2012

Den kreative filmproducer

Meta Louise Foldager

Glostrup Bio

Vi har talt om *Bodil Jørgensen* og *Hvidstensgruppen*, nu fik du så også fat i hendes mand i filmen, *Jens Jørn Spottag*, som du som overskrift kalder "*Et mandfolk i dansk teater og film*". Teater og film – i den rækkefølge.

Ham ville jeg gerne møde, ikke mindst fordi jeg har oplevet ham mange gange på teatret. Jeg er for længst holdt op med at fokusere ensidigt på filmene. Målet har været at få fat i mennesker, der kan fortælle en god historie.

Vi mødtes i *Glostrup Bio*, og jeg fotograferede ham med plakaten for *Hvidstensgruppen* som baggrund.

Spottag fortalte, at han gerne lavede film, men at man mere får skærpet sin kunnen på scenen. Han omtalte sig selv som en "midtbanespiller med ambitioner". Et konkurrencemenneske, der har det godt i ensemblespillet.

Meget af samtalen handlede om *Hvidstensgruppen*, der havde premiere kort efter interviewet, og om krig og forsoning mere generelt. Han gav et eksempel:

"Som når Marius Fiil til sidst evner at give den unge tyske soldat et kram for at markere, at det ikke er den enkelte tysker eller det tyske folk, vi hader".

Det næste nummer havde på en måde også afsæt i *Hvidstensgruppen*, da du fik fat i instruktøren. Det kunne ligne en føljeton.

Egentlig ikke, det var vist ret tilfældigt. Jeg ville gerne tale med *Anne-Grethe Bjarup Riis*, fordi hun har gang i så mange ting og er en skarp stemme i den offentlige debat. Hun kom til biografen med sin lille hund.

Hun overraskede mig lidt ved at være utrolig lattermild og samtidig villig til at fortælle om sine private sorger.

Hun er en multikunstner, der kaster sig ud i alt muligt – uden sikkerhedsnet. Et af hendes foredrag hedder: *"Du kan, hvad du vil!"*, og da Regner Grasten ringede for at hyre hende til storfilm *Hvidstengruppen*, sagde hun straks ja, selv om hun kun havde lavet en lille 17-minutters kortfilm tidligere. Anne-Grethe Bjarup Riis er også kendt som bl.a. billedkunstner og forfatter. Hun blev skilt – så kom der en bog om skilsmisser. Hun fik et barn med lidt misdannelser – så kom der en bog om det: *"Send flere børn"*.

Den næste var igen en af topfolkene i filmbranchen, nemlig Poul Nesgaard, der dengang var rektor på Filmskolen. Også en mand med lidt kant og en spændende baggrund i DR – mange husker vist skandalejulekalenderen med Poul og Nulle i hullet.

Jeg mødte ham på Den Danske Filmskole ude på Holmen. Vi var da inde på hans 23 år i Danmarks Radios Børne & Ungdomsafdeling, men hovedvægten lå på skolens virksomhed, og jeg fik en meget grundig tur rundt i alle kroge af huset, hvor der arbejdedes med film på livet løs.

Jeg fik stof til en selvstændig artikel om skolens virksomhed. Præstesønnen, der blev smidt ud af gymnasiet allerede i 1g, fordi han hellere ville lave billeder og film, er nået til tops ved bare at kaste sig ud i alt muligt. Han beholdt posten i hele 16 år, og det er meget i en så udsat stilling. En handlekraftig, men nærmest blid mand.

Fortsættelse følger

Interviewet fortsætter i de følgende numre to af medlemsbladet.